

Til Deres Kongelige Höiheder Prinds Frederik Carl Christian og Prindsesse Wilhelmine Marie

Midt i den dybe, salte Sö
Vort Danmark staaer, liig Blomsterbede,
Her bygger Svalen under Ö,
Ja, Troskabs Fugl har her sin Rede;
Saa vidt omkring flöi Fuglen frem,
Men Danmark er dens bedste Hjem.
Mens fjerne Lande Storme fik,
Der splitted' Fredens Blomsterkrandse,
Her Rusten bort fra Rugen gik
Og satte sig paa Sværd og Landse;
Her Folk og Drot fandt Held og Ro,
Thi Hjertet kan paa Hjertet troe.
I Kongen vi en Fader fik,
Hans Börn, o Danmark, ere dine,
To, nærmest fra hans Hjerter gik,
Hil *Frederik* og *Wilhelmine!*
Beskjærm, o Naadens Gud, de To,
For *Danmarks* Held, for *Frederiks* Ro!